

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
STALNA SLUŽBA U PAZINU

ODVJETNIK - AVVOCATO
DUBRAVKO MILANOVIĆ

20 -07- 2012

PRIMLJENO

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, Stalna služba u Pazinu, u ime Republike Hrvatske, po sucu toga suda Damiru Rabaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja - protutuženika **PIFAR d.o.o. Rovinj**, Valtinjana bb, koga zastupa punomoćnik Dubravko Milanović, odvjetnik iz Rovinja, protiv tuženika - protutužitelja **ČEDO CVITIĆ, vl. obrta EURO FLEX, Rovinj**, Rovinjsko Selo bb, koga zastupa punomoćnik Stelio Lapić, odvjetnik iz Rovinja, radi isplate, nakon održane i zaključene javne rasprave dana od 12. lipnja 2012. godine, u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, na objavi dana 26. lipnja 2012. godine,

presudio je

I. Djelomično se usvaja tužiteljev tužbeni zahtjev, pa se djelomično održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Rino Zujčić iz Rovinja, posl. br. Ovr-298/07-2 od 15.01.2008. godine koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Cvitić Čedi vl. Euro flex-a iz Rovinjskog sela bb, da tužitelju Pifar d.o.o. Rovinj namiri novčanu tražbinu u iznosu od **19.824,15 kuna** sa zateznim kamatama koje teku od 26. lipnja 2012. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za (8)osam postotnih poena.

II. Djelomično se odbija tužiteljev tužbeni zahtjev, pa se djelomično ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koje je donio javni bilježnik Rino Zujčić iz Rovinja, posl. br. Ovr-298/07-2 od 15.01.2008. godine koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Cvitić Čedi vl. Euro flex-a iz Rovinjskog sela bb, da tužitelju Pifar d.o.o. Rovinj namiri novčanu tražbinu u iznosu od 127.307,97 kuna sa zateznim kamatama u smislu odredbe čl.1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a koje kamate teku od 22.kolovoza 2007.g., pa do 31.prosinca 2007.g., a od 01.siječnja 2008.g. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za (8)osam postotnih poena,

III. Odbija se u cijelosti protutužbeni zahtjev tuženika - protutužitelja koji glasi:

„Nalaže se tužitelju da tuženiku isplati iznos od 90.432,00 kuna sa zateznom kamatom tekućom od dana 22. srpnja 2007.g. do 31. prosinca 2007.g. po stopi od 15% godišnje, a od 01. siječnja 2008.g. pa do isplate po stopi određenoj čl. 29. ZOO-a, sve u roku od 8 dana.“

IV. Odbija se kao neosnovan prigovor radi prijeboja tuženika - protutužitelja.

V. Svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

O b r a z l o ž e n j e

Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Rino Zujčić iz Rovinja izdao je rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-298/07-2 od 15.01.2008. godine, a sve radi naplate tužiteljeva potraživanja po osnovi neplaćene pete privremene situacije, zajedno sa zateznom kamatom i troškovima ovrhe. Tužitelj u prijedlogu za ovrhu navodi da je za tuženika izvodio radove na dogradnji stambeno-poslovne zgrade u Rovinjskom Selu te izdao 5. privremenu situaciju br. 116-2007 kao vjerodostojnu ispravu od dana 22. kolovoza 2007.g. Tuženik da je djelomično podmirio dužnu tražbinu dok je ostao još nepodmireni iznos od 147.132,12 kn.

Protiv navedenog rješenja o ovrsi Javnog bilježnika tuženik je pravodobno podnio prigovor u kojem u cijelosti pobija predmetno rješenje o ovrsi. Oспорava visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti jer da tuženik ne duguje rečeni iznos tužitelju. Tuženik prigovara visini i osnovanosti tražbine tužitelja. Tužitelj da nije dovršio radove na objektu Tuženika, niti otklonio evidentirane nedostatke, niti izvršio predaju radova tuženiku.

Rješenjem naslovnog suda posl. br. Ovr-51/08-3 od 21. veljače 2008. godine rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha i ukinute su provedene radnje, te je postupak u tom dijelu nastavljen je kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

Proveden je dokazni postupak u kojem je izvršen uvid u 5 privremenu situaciju na listu 5-8 spisa, karticu na listu 9 spisa, zapisnik na listu 12-14 spisa, dopise na listu 15-17 spisa, pročitani su nalazi vještaka na listu 49-71 spisa te dopuna nalaza na listu 81-89 spisa, izvršen je uvid u preslik 4. privremene situacije na listu 109-112 spisa, te u građevinsku dokumentaciju u prilogima spisa.

Na temelju provedenog dokaznog postupka ovaj sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika djelomično osnovan, te da protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja nije osnovan.

Među strankama nije sporno:

- da su stranke sklopile Ugovor o izvođenju radova na dogradnji stambeno poslovne zgrade u Rovinjskom selu.
- da je u petoj privremenoj situaciji br. 116-2007 (list 5-8 spisa) naznačen iznos ukupnog duga tuženika u iznosu od 188.264,25 kuna, s osnova ostatka duga po svim izvršenim radovima, a ne samo po osnovu pete privremene situacije.
- da je od tog ukupnog duga, tuženik u tijeku ovog postupka, dana 20. lipnja 2008.g. uplatio iznos od 50.000,00 kuna,
- da je tuženik zadržao iznos u visini od 40.210,96 kuna dok se ne sačini okončani obračun odnosno, dok tužitelj ne otkloni nedostatke,
- da okončani obračun nije sačinjen niti je tuženik otklonio nedostatke.

Sporno je među strankama:

- ima li u radu tužitelja – protutuženika nedostataka, te koliko ta vrijednost nedostataka iznosi,
- da li tuženiku - protutužitelju pripada i iznos kompenzacije nedostataka u novcu uz zadržavanje postojećeg stanja radova,

- da li tuženiku pripada i rabat od 3%, odnosno dodatno umanjeње cijene radova u odnosu na fakturiranu za 3%,
- da li je za dio tužbenog zahtjeva tužitelja - protutuženika nastupila zastara.

Temeljem odredbi čl 620. st.1. ZOO-a ugovorom o građenju izvođač se obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu.

Glede odgovornosti za nedostatke kod ugovora o građenju, temeljem odredbi čl. 631. ZOO-a, na odgovornost za nedostatke građevine primjenjuju se odgovarajuće odredbe ugovora o djelu.

S time u svezi, temeljem odredbi čl. 604. st. 1. ZOO-a naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača.

Tuženik - protutužitelj je na vrijeme i na valjan način prigovorio tužitelju – protutuženiku glede nedostataka u izvođenju radova. Ovo jasno proizlazi iz zapisnika od 06. veljače 2007.g., zapisnika od 18. lipnja 007.g., dopisa od 17. srpnja 2007.g., dopisa od 30. srpnja 2007.g., te dopisa od 21. kolovoza 2007.g. (list 12-17 spisa).

Budući da je Tuženik - protutužitelj je na vrijeme i na valjan način prigovorio tužitelju – protutuženiku glede nedostataka u izvođenju radova, temeljem odredbi 610. ZOO-a, s pravom je zahtijevao da nedostatke otkloni. (stav 620)

Kako tužitelj – protutuženik nije izvršio otklanjanje nedostataka, sukladno odredbama čl. 610. st. 3. ZOO-a tuženiku - protutužitelju pripada, po njegovu izboru, pravo da otkloniti nedostatak na račun izvođača ili da snizi naknadu, ili da raskine ugovor

Sukladno odredbama čl. 611. ZOO-a naknada se snižava u razmjeru između vrijednosti djela bez nedostatka u vrijeme sklapanja ugovora i vrijednosti koju bi imalo u to vrijeme djelo s nedostatkom. (621)

Na prijedlog tuženika provedeno građevinsko vještačenje na okolnosti utvrđenja nedostataka u radovima tužitelja - protutuženika te vrijednosti tih nedostataka.

Građevinski vještak ing. Ante Bandić u svom nalazu i mišljenju (list 49-71), te potom u dopuni nalaza i mišljenja (list 81-89 spisa) opisuje nedostatke u građenju na radovima tužitelja.

Nedostaci na radovima tužitelja manifestiraju se kao:

- nedostaci građenja na izvedenim fasaderskim radovima žbukanja pročelja i unutarnjih ploha zidova i stropova prostorija uočeno je da izvedene površine nisu potpuno ravne, horizontalne, vertikalne, jednake širine i međusobno okomite, (procijenjena vrijednost sanacije 31.749,00 kn bez PDV-a)
- nedostaci građenja na izvedenim radovima pokrova krovišta gdje pokrovne površine nisu okomite na strehu, žljebnjak sljemena nije ostavljen u mort itd., te nepažnjom i propustom izvršio zaprljanije dijela pokrova starog dijela objekta, (procijenjena vrijednost sanacije 11.354,00 kn bez PDV -a)

- nedostaci građenja na limarskim radovima gdje je tužitelj tijekom izvođenja radova nanošenja završnog sloja fasade izvršio onečišćenje žbukom horizontalnih i vertikalnih oluka zgrade te oštećenja istih udarcima uslijed čega je došlo do njihovih deformacija. (procijenjena vrijednost sanacije 2.439,00 bez PDV -a kn)
- nedostaci građenja na obrtničkim radovima u vidu mjesta vlaženja konstrukcije i unutrašnjosti prostorija (procijenjena vrijednost sanacije 15.482,00 kn bez PDV-a)
- sa stanovišta struke, izuzev nedostataka na obrtničkim radovima koji se manifestiraju vlaženjem, zaključuje da radovi tužitelja predstavljaju radove sa određenim nedostatkom u kvalitativnom smislu koji ne utječu na stabilnost, funkcionalnost objekta i mogućnost obavljanja registrirane djelatnosti tuženika.
- Sukladno utvrđenom stanju iako su sporni radovi izvedeni s nedopustivim nedostatkom glede važećih normativa i standarda za tu vrstu radova iako stanje njihovih nedostatak ne utječe bitno na bitne zahtjeve koje rad mora ispunjavati te se ovi nedostaci mogu kompenzirati i novčano u iznosu cca 50 % od procijenjene vrijednosti sanacije.

Vještak potom zaključuje da:

- visina nastale štete tj. novčana vrijednost sanacije stanja izvedenih radova radi dovođenja istih u stanje predviđeno projektnom dokumentacijom sa uključenim PDV - om na dan davanja nalaza iznosi 75.060,00 kn. Ovo je na koncu među strankama nesporno.
- visina nastale štete tj. novčana vrijednost sanacije stanja nedostataka na izvedenim radovima tužitelja radi dovođenja istih u stanje predviđeno projektnom dokumentacijom sa uključenim PDV - om na dan davanja nalaza iznosi 56.015,00 kn. Trošak pribavljanja dokumentacije za ishođenje uvjerenja za uporabu prema važećem Zakonu o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07 i 38/09), iznosi cca 4.635,00 kn. U ovom dijelu stranke nisu postavile nikakav zahtjev.
- visina iznosa kompenzacije nedostataka u novcu uz zadržavanje postojećeg stanja radova, izuzev nedostataka na obrtničkim radovima koje je potrebno otkloniti a ne terete tužitelja obzirom da se nedostaci odnose na radove koje tužitelj nije izvodio, sa uključenim PDV - om iznosi 28.008,00 kn.

Nalaz i dopunu nalaza vještaka tužitelj – protutuženik je prihvatio u cijelosti, dok je tuženik – protutužitelj djelomično prihvatio nalaz i mišljenje vještaka s time da ne prihvaća dio u kojem isti navodi da se visina iznosa kompenzacije nedostataka u novcu uz zadržavanje postojećeg stanja može iznositi 28.008,00 kuna.

Vještak Ante Bandića po mišljenju ovog suda dostavio je nalaz i mišljenje koje je u potpunosti u skladu s pravilima struke i koji na jasan način opisuje način i dinamiku izvođenja radova, te vrijednost nedostataka u izvođenju radova, pa ga ovaj sud prihvaća u cijelosti. U svom nalazu jasno opisuje da su izvedeni radovi dijelom nekvalitetni i sa vidljivim nedostacima.

Peta privremena situacija br.116/2007 od dana 22. kolovoza 2007.g., predstavlja vjerodostojnu ispravu budući da je potpisane kako po izvođaču (tužitelju) tako i po nadzornom inženjeru tuženika. Iz iste je razvidno da je za uplatu ostalo ukupno 188.264,25 kuna. Među strankama je nesporno da je tuženik po istoj zadržao ukupno 40.210,96 kn.

- U odnosu na prigovor zastare:

Tužitelj je podneskom od 29. travnja 2011.g. uskladio tužbeni zahtjev. Tuženik – protutužitelj smatra da je time tužitelj – protutuženik tužbeni zahtjev preinačio, odnosno povećao na iznos od 188.264,25 kuna. Iako se ovoj preinaci tuženik – protutužitelj protivio,

odmah potom se upustio u raspravljanje po istoj pa stoga temeljem odredbi čl. 190. st. 3 ZPP-a smatra se da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe. Tuženik – protutužitelj smatra da ovo predstavlja povećanje tužbenog zahtjeva za iznos od 41.132,13 kuna, pa ističe prigovor zastare za ovako povećan tužbeni zahtjev.

Tužitelj - protutuženik pozivom na odredbe čl. 388. ZOO-a (NN 53/91) ističe da se zastarijevanje prekida podizanjem tužbe ili pokretanje drugog postupka radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja potraživanja. Ovaj je postupak pokrenut 18. prosinca 2007. godine i tada da je nastupio prekid tjeka zastarijevanja budući je potraživanje tužitelja s jedne te iste osnove, a to je potraživanje s osnove izvedenih radova na objektu tuženika. Naglašava da je potraživanje s identičnim, jedne te iste osnove tj. pete privremene situacije pa da je prekid zastarijevanja nastupio po pokretanju postupka u odnosu na bilo koje potraživanje s te osnove. Potraživanje s osnova pete privremene situacije iznosilo je ukupno 188.264,25 kuna. Dana 20. lipnja 2008. godine tuženik uplaćuje 50.000,00 kuna, pa vjerovnik tj. tužitelj koristi svoje pravo na iz čl. 313. ZOO-a koje se odnosi na redoslijed uračunavanja ispunjenja te svoje dospjelo potraživanje iz pete privremene situacije, nedvojbeno vjerodostojne isprave, umanjuje za uplaćeni 50.000,00 kuna pa preostaje dug u iznosu od 138.264,25 kuna. Taj iznos tužitelj smanjuje za daljnjih 28.008,00 kuna sukladno mišljenju vještaka pa preostaje dug u visini od 110.256,25 kuna.

Međutim, zaključak je ovog suda da se uopće ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva u smislu povećanja istog. Naime, tužitelj – protutuženik je prvotni zahtjev (onaj u prijedlogu za ovrhu) postavio na iznos glavnice od 147.132,12 kn, dok je podneskom od 29. travnja 2011.g. tužbeni zahtjev postavio na iznos od 110.256,25 kn. U smislu odredbi čl. 191. st. 3. ZPP-a tužba nije preinačena budući je tužitelj – protutuženik, u bitnome, drukčijim obračunom svog tužbenog zahtjeva, na temelju iste činjenične i pravne osnove, smanjio tužbeni zahtjev dopunivši pri tom pojedine navode, tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen odnosno povećan. Sukladno navedenom, budući da se ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva, nije osnovan ni prigovor zastare za dio zahtjeva za koji tuženik – protutužitelj smatra da je tužbeni zahtjev preinačen.

Sukladno nalazu vještaka, primjenom citiranih odredbi čl. 610. ZOO-a tuženiku protutužitelju na ime novčane vrijednosti potrebne za sanaciju stanja izvedenih radova radi dovođenja istih u stanje predviđeno projektnom dokumentacijom koja sa sa uključenim PDV-om iznosi 75.060,00 kn.

Tuženiku – protutužitelju, nadalje, pripada pravo „kompenzacije nedostataka“ u novcu uz zadržavanje postojećeg stanja radova, koja sa uključenim PDV -om iznosi 28.008,00 kn. Ovo, u bitnome, predstavlja naknadu štete sukladno odredbama čl. 610. st. 3. ZOO-a budući da je u tome dijelu primio radove u manjoj vrijednosti od ugovorenih.

Tuženiku pripada i dodatni popust od 3%. Naime, da su stranke su kod ugovaranja posla ugovorile i rabat u visini od 3% ukupne vrijednosti radova jasno proizlazi iz 4. privremene situacije po kojoj je tužitelj obračunao rabat od 3%, pa stoga jasno proizlazi da je ovakav popust (rabat) među strankama doista i ugovoren, pa stoga tuženiku - protutužitelju pripada i ovako ugovoreno umanjenje cijene radova.

Prema navedenom, rabat od 3% na ukupno izvedene i fakturirane radove (u iznosi od 512.403,44 kuna) iznosi 15.372,10 kuna.

Nadalje, tuženik – protutužitelj nema pravo zadržavati zadržati iznos od 40.210,96 kuna budući da je zaključno mišljenje vještaka da valja sniziti cijenu za iznos od 28.008,00 kuna sa čime je i tužitelj suglasan. U protivnom bi tuženik neosnovano zadržao ne 40.210,96 kuna već iznos od 68.218,96 kuna što mu ne pripada.

Sukladno svemu navedenom valjalo je tražbinu tužitelja iz pete privremene situacija od 188.264,25 kuna umanjiti za vrijednost nedostataka u iznosu od 103.068,00 kuna (75.060,00 + 28.008,00 kn), potom za iznos od 50.000,00 kuna plaćenih tijekom postupka, te za iznos ugovorenog popusta (rabata) od 15.372,10 kuna. Sve zajedno, preostaje obveza tuženika – protutužitelj platiti tužitelju – protutuženiku iznos od 19.825,15 kuna.

Nadalje, tuženik s pravom prigovara tijeku zateznih kamata, jer tužitelj objekat nikad nije predao tuženiku, pa kako primopredaja nije izvršena kao ni okončani obračun, zatezne kamate na dosuđeni iznos mogu teći tek od dana presuđenja.

Sukladno navedenom, valjalo je temeljem odredbe članka 451. st. 3. ZPP-a djelomično održati na snazi rješenje o ovrsi.

Protutužbeni zahtjev tužitelj – protutuženika nije osnovan. Sukladno nalazu vještaka i ugovorenom odnosu među strankama glede rabata na izvedene radove tuženik drži da mu je tužitelj dužan priznati iznos od ukupno 90.432,10 kuna te u tom iznosu postavlja protutužbeni zahtjev.

Tuženiku – protutužitelju, međutim, ne može istovremeno pripadati pravo na sniženje naknade zbog nedostataka i pravo na isplatu vrijednosti nedostataka. Prihvaćanjem protutužbenog zahtjeva po istoj bi osnovi bio dvaput namiren. Stoga, kako je tuženiku – protutužitelju sukladno odredbama čl. 610. st. 3. ZOO-a priznato pravo na sniženje naknade zbog nedostataka u izvedenim radovima po tužitelju – protutuženiku, ovako postavljeni protutužbeni zahtjev nije osnovan.

Nije osnovan ni prigovor prijeboja pa na iznosu od 90.432,10 kuna sa preostalom tražbinom tužitelja u iznosu od 97.132,12 kuna, budući da je za taj iznos tužitelj – protutuženik već odbijen u II., odnosno za taj je iznos umanjeno potraživanje tužitelja – protutuženika.

Slijedom svega navedenoga, valjalo je usklađeni tužbeni zahtjev tužitelja – protutuženika djelomično usvojiti, te u cijelosti odbiti protutužbeni zahtjev tuženika – protutužitelja.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. ZPP-a. Naime, ako stranka djelomično uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da jedna stranka nadoknadi drugoj i umješaču razmjern dio troškova.

Tužitelj je u tužbenom zahtjevu uspio u iznosu od 19.824,15 kuna, dok je odbijen za iznos od 127.307,97 kuna (razlika od 107.480,82 kuna). S druge strane, tuženiku – protutužitelju je tužbeni zahtjev u iznosu od 90.432,00 kuna odbijen u cijelosti. Stoga, obzirom da su stranke postigle podjednak uspjeh u parnici, određeno je da svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Pazinu, dana 26. lipnja 2012. godine

Sudac

Damir Rabar, v.r.

Za točnost otpiska ovlašten službenik:

Vić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DNA

- tužitelju – protutuženiku po pun.
- tuženiku – protutužitelju po pun.

